

Het wetsvoorstel gelezen hebbende, is ondergetekende zowel als persoon als in de functie van advocaat en daarmee deel uitmaken van de rechtstaat, van mening dat:

Het wetsvoorstel niet onderbouwd op grond waarvan een testverplichting noodzakelijk, evenredig en proportioneel zou zijn gelet op de mortaliteit van het virus alsmede het aantal ziekenhuisopnames en dodelijke slachtoffers. Ook is niet onderbouwd op grond waarvan minder verregaande maatregelen niet mogelijk zouden zijn waaronder het preventief inzetten van Ivermectine, de behandeling van medicijnen zoals HCQ en Regenatron (welk medicijn Duitsland wel grootschalig heeft ingekocht), het uitgeven van een advies voor gebruik vitamine D alsmede het opschalen van de zorg. Daar sprake is van de ernstige inperking van grondrechten dient een grondige onderbouwing aanwezig te zijn, die in het geheel ontbreekt.

Dat geldt te meer nu de huidige cijfers geen enkele aanleiding geven voor dermate verregaande maatregelen.

Het wetsvoorstel erkent dat het verbieden van deelname aan maatschappelijke activiteiten zonder voorafgaande gezondheidstest, een indirecte testplicht inhoudt en daarmee een inperking van vrijheid. Het wetsvoorstel stelt dat het verbod alleen geldt voor "niet-essentiële" sectoren. Het voorstel deelt de samenleving op in essentiële sectoren (waarvoor geen testplicht) en niet-essentiële sectoren (wel testplicht).

Volgens het wetsvoorstel zijn cultuur, evenementen, georganiseerde jeugdactiviteiten, horeca en sport "niet-essentiële sectoren". Het wetsvoorstel motiveert als volgt. De aangewezen sectoren zijn sectoren die *"naar maatschappelijke opvattingen voor de deelnemers onderscheidenlijk gebruikers niet van primair belang en niet voor eenieder toegankelijk behoren te zijn"*.

Allereerst verzuimt het wetsvoorstel aan te tonen op welke "maatschappelijke opvattingen" zij zich baseert. Er is geen enkel onderbouwing en zowel onderwijs, sport, cultuur en jeugdactiviteiten zijn essentieel in het leven van burgers en in een samenleving. Dat het wel degelijk essentiële onderdelen blijkt wel dat de overheid dat zelf vindt: er zijn immers eigen ministeries voor Onderwijs, Sport en Cultuur en welzijn. Het wetsvoorstel is aldus willekeur en ondeugdelijk en daarmee in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel en legaliteitsbeginsel.

Daarnaast is evident dat onderwijs essentieel en een grondrecht is en derhalve dient te worden uitgesloten van welke testplicht ook. Er is geen redelijk alternatief. Het is voor jongeren essentieel om van elkaar, met elkaar en in de praktijk te leren en voor de sociale context samen te zijn. Er is geen alternatief voor een jongeren dat zelfs maar bespreekbaar of gelijkwaardig is. Een segregatie zorgt voor een kansloze generatie met enorme achterstanden, voor psychische problemen, alsmede volledig wereldvreemd zonder stage of praktijkervaring en sociale skills.

Daarnaast zorgt een testverplichting voor een militair regime waarbij aan de poort gecontroleerd gaat worden, met stress (want vergeten, gestolen, kwijt en belangrijk examen/proefwerk/presentatie/SO) gemist. Voorts zorgt dit voor een enorme psychische belasting waarbij jongeren continue wordt ingeprent anderen ziek te kunnen te maken, daarmee en onevenredig grote zorg neer te leggen voor anderen die niet op hen rust, maar simpelweg onderdeel uit maakt van het leven. Want de dood hoort net zo bij het leven als het leven zelf.

En dat terwijl jongeren geen tot weinig kans hebben op besmetting of ziekte, laat staan

overlijden. Zij dienen in alle vrijheid zich te kunnen ontwikkelen, met elkaar. Aanraking en samenzijn is daarbij essentieel onderdeel van het mens zijn.

Daarnaast is een onderwijsinstelling geen toezichthouder die ID bewijzen dient te controleren.

Testbwijzen en privacy

Medische gegevens betreffen bijzondere persoonsgegevens die dienen te beschermd en niet behoeven te worden gedeeld met derden, en waarna ook niet mag worden gevraagd. Er ontbreekt elke onderbouwing op grond waarvan medische informatie zou dienen te worden gedeeld met volstrekt onbekenden. Daarnaast is onduidelijk hoe de beveiliging van de applicatie is geregeld, waarbij zij opgemerkt dat informatie van testuitslagen door de GGD op straat hebben gelegen.

Daarnaast is onduidelijk wat deze applicatie is en of nog andere gegevens worden opgeslagen. Door testen heeft de overheid dan precies zicht op waar alle burgers zich bevinden; nl bij alle sectoren waar de app gebruikt wordt, en zodoende duidelijk wordt of iemand op school is, aan het sporten is, in de horeca is of naar een evenement gaat. Dat betekent dat de overheid verregaande mogelijkheden krijgt burgers te volgen en te weten wat zij doen. Ook daar is geen enkele rechtvaardiging voor te vinden.

Voorts is volstrekt onduidelijk wat de drager inhoudt. Is dat een chip in het lichaam die verplicht gaat worden? Dat kan en mag niet worden verplicht gelet op de lichamelijke integriteit.

Kosten en tijd

Het is onduidelijk wie gaat testen, wie toegang krijgt tot de app, wie de kosten daarvan gaat dragen, en hoe vaak getest zou moeten worden, en wanneer getest zou moeten worden. Indien op enig moment de kosten door burgers gedragen dient te worden dan brengt dat een groot deel van de samenleving in grote financiële problemen en wordt het voor hen daarmee onmogelijk deel uit te maken van de maatschappij. Immoreel, verwerpelijk en wederom uitsluiting.

Gelijkstelling

Dit wetsvoorstel houdt geen rekening met burgers die reeds corona hebben gehad. Er is geen enkele onderbouwing waarom een reeds eerder doorgemaakte besmette persoon opnieuw ziek zou kunnen worden of anderen zou kunnen besmetten. Uit meerdere onderzoeken blijkt dat personen die Covid hebben doorgemaakt gedurende langere periode immuun zijn. Zonder nadere medische onderbouwing kan een testverplichting aan personen die reeds Covid hebben doorgemaakt niet worden geeist.

De test is ondeugdelijk

Het wetsvoorstel nog onduidelijk over welke test (sic). Noemt iig de PCR test. Artsen-Covid:

De PCR-testen (corona testen) hebben echter al sinds juni geen voorspellende waarde meer in het bereiken van het uiteindelijke doel, namelijk het beschermen van de kwetsbaren en het doel om zorg te kunnen blijven bieden aan iedereen, aangezien de test niet toegepast kan worden bij mensen die nauwelijks of geen klachten hebben. Alleen in ziekenhuizen, waar de patient uitvoerig wordt onderzocht en behandeld door artsen, heeft deze test, mits opgenomen in een uitgebreid panel van andere diagnostische testen, toegevoegde waarde.

De test is ondeugdelijk, en het is van de zotte dat iemand die kern gezond is keer op keer zou moeten bewijzen niet ziek te zijn.

Nogmaals het beleid dient gericht op behandeling van zieke mensen, en niet op uitsluiten van gezonden mensen van de maatschappij.

Inbreuk op grondrechten

Wetsvoorstel vormt inbreuk op alle grondrechten. Ter verdediging daarvan beroept het wetsvoorstel zich in algemene zin op bescherming volksgezondheid. Daartegen loopt 98% van de bevolking loopt geen risico, en is de mortaliteit vergelijkbaar met influenza en kan niet dienen voor enige onderbouwing voor dermate verregaande inperking van vrijheden. De Staat komt, terwijl inmiddels zo veel meer bekend over virus en vast staat dat effecten niet significant erger dan dat van zwaar griepseizoen (check Artsen Covid) weer met een nieuwe maatregel. En terwijl wereldwijd de dalende trend al weken is ingezet (in staten met en zonder maatregelen) knevelt de Staat weer een grondrecht in de vorm van een verbod op vrije participatie in de samenleving.

De (herhaaldelijke) bezwering dat daardoor andere maatregelen kunnen worden afgeschaald is een drogreden. Grondrechten zijn onderling verbonden, maar geen (politiek) handelswaar; geen ruilmiddel. De maatregelen kunnen al worden afgeschaald en moeten verder worden afgeschaald op basis van de cijfers en andere overwegingen; niet op voorwaarden van het inleveren van weer een ander grondrecht.

Open einde regeling

In de Memorie van Toelichting stelt de Staat dat de testplicht alleen zal worden gehanteerd, afhankelijk van de "epidemiologische situatie". Het wetsvoorstel geeft niet aan wat het verstaat onder "de epidemiologische situatie". Wordt die bepaald door de R-waarde? Het aantal ziekenhuisopnames? Het aantal IC-opnames? Wanneer kan gezegd worden dat het virus zich niet meer verspreid? Aldus kent de zogenaamd Tijdelijke wet geen criterium om het einde van de maatregel te bepalen. Met de wet in de hand kan de Staat de testplicht onbepaald continueren, zeker nu algemeen wordt aangenomen dat het virus endemisch is. Het feit dat de Wet tijdelijk zou zijn en de geclausuleerde delegatiegrondslagen voor het opleggen van de testplicht telkens na hoogstens drie maanden vervallen, kan niet afdoen aan het open einde karakter. Immers, criterium voor continuering zal zijn de "epidemiologische situatie", een criterium dat dus niet is gedefinieerd.

In dit verband geeft de invoering en continuering van de avondklok een code rood voor de huidige epidemie aan grondrechtinbreuken. Ingevoerd op onzuivere gronden en (nog altijd) zonder aantoonbaar effect, als ultieme maatregel die er "als eerste weer van af gaat".

Inmiddels is de avondklok inmiddels verlengd. Meer dan zorgelijk hierbij zijn de aangevoerde motiveringen van overheidswege "dat de mensen er in zijn gegroeid", motiveringen die eens te meer aantonen hoe snel een "gerechtvaardigde inbreuk" wordt gehandhaafd, want nou ja, . Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat de Corona-Testplicht niet net zo behandeld wordt.

Regering noemt de corona-crisis steevast de ergste de crisis sinds de Tweede WereldOorlog. De rechtvaardiging voor een groot aantal ingrepen en grondrechten en vrijheden. Zin en onzin van de maatregelen staan voortdurend ter discussie.

Het is gecreerde crisis, waarbij de daarbij opgelegde maatregelen inmiddels de ergste serie inbreuken sinds de Tweede Oorlog, met de avondklok als voorlopig dieptepunt. De introductie van een test plicht is mijns inziens het nieuwste dieptepunt.

Concept